

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 361. Usque Ad Annum 395

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117786

§. 58. Idacii, & Ithacii conatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66032)

Sæculum IV. dium, & Priscillianum Laicos. Ithacio
A. C. 380. Soffubensi mandatum, ut Decretum Epis-
 coporum promulgaret, & speciatim Hy-
 ginum Cordubensem excommunicaret,
 qui, postquam hos Hæreticos primus de-
 tulisset, cum eis communicabat. Instan-
 tius, & Salvianus non modo Concilii De-
 cretis non obediverunt, sed ut factioni
 robur adderent, Priscilliano Episcopi No-
 men dederunt; ergo eum Episcopum La-
 binensem, seu Labilensem ordinarunt,
 quædam urbe, quæ Abula esse creditur,
 & hodie Galæciæ accensetur.

*Hier. ad Cte-
 siph. c. Pro-
 sper. Chr. a.
 380.*

§. LVIII.

Idacii, & Ithacii Conatus.

*Sever. Sulp.
 ibid.* Interim Idacius, & Ithacius, malum in
 ipso principio suffocari posse rati, Hæ-
 reticos fervide persequerentur, & sinistro
 consilio, (*) ut ait Sulpicius Severus, ad
 Judices Sæculares conversi sunt, ut eos
 ex urbibus pellerent. Post plures cona-
 tus,

(*) Bona est Annotatio Anonymi I. ad hunc lo-
 cum in hunc ferme modum: Duo illi Episcopi re-
 prehensione digni non sunt, quod Auxilium Bre-
 chii Sæcularis adversus Hæreticos in Concilio Cæ-
 sar-Augustano damnatos imploraverint. Idem S.
 Augustinus fecit. Postea vero nimius, & perversus
 fuit istorum Episcoporum zelus, dum Priscilliani-
 tas usque ad necem persecuti sunt; id enim Le-
 ges, & Spiritus Ecclesiæ Catholicæ semper pro-
 hibuerunt.

tus, Episcopis probrosos, Idacius ab Imperatore Gratiano Rescriptum obtinuit, quo omnes Hæretici non Ecclesiis, & urbibus modo, sed etiam omnibus Provinciis ejici jubebantur. Priscillianistæ, ad hujus Edicti rigorem pavidi, in judicio se defendere non sunt ausi; qui Episcopi dicebantur, ultro cesserunt, alii fuere dispersi. Instantius, Salvianus, & Priscillianus Romam perrexere, coram Damaso Papa causam dicturi. Dum per Aquitaniam proficiscuntur, a quibusdam, rerum fidei ignaris, magno honore excepti, errores suos sparserunt, præcipue in Diocesi Elusiana, seu Eausiana, cujus Cathedra posterioribus annis Sedi Augustæ Auscorum conjuncta. Ibi perversa sua Doctrina populum corruperunt, sua indole bonum, & Religioni addictum. S. Delphinus eos Burdegala diutius morari non est passus, in agro tamen mulieris, nomine Euchrociæ, Delphidii Oratoris, & Poetæ egregii viduæ, aliquo tempore manserunt. Priscillianus deinde, & socii iter Romam profecuti sunt, ducentes secum uxores suas, & alienas sæminas, quas inter numerabatur Euchrocia, & Procula filia ejus, quæ a Priscilliano compressa, uterum gestasse, & abortum procurasse dicebatur. Romam advectos S. Damasus Papa, se purgatuos, non audiit, & nequidem in conspectum admisit.

Sæculum IV.
A. C. 380.

Prosop. Chr.
an. 386.

Sæculum IV. vianus Romæ diem obiit. Instantius, &
 A. C. 380. Priscillianus rediere Mediolanum, ubi non
 minus Ambrosium, quam Romæ Dama-
 sum, experti sunt sibi Adversarium.

Rejecti a duobus Episcopis, quorum
 illa tempestate summa erat Auctoritas,
 mutatis consiliis, ad Imperatorem Gra-
 tianum conversi sunt. Cum preces, &
 dona profunderent, Macedonium, offi-
 ciorum Magistrum, corruerunt, & Re-
 scriptum impetrarunt, quo prius, ab Ithacio
 contra se obtentum, irritabatur, &
 ipsi, in suas Ecclesias restitui, jubebantur.
 Instantius, & Priscillianus hoc Rescripto
 muniti, in Hispaniam rediere, & suas Se-
 des, nemine se movente, occuparunt.
 Ithacio quidem non animus, sed vires
 deerant, nam Priscillianistæ Proconsulem
 quoque Volventium seduxerant. Itaque
 jam ipsi Ithacium, veluti Ecclesiarum
 perturbatorem iudicio persequerentur,
 ipse sciens, damnationis contra se latam
 sententiam, territus in Gallias profugit,
 & opem Gregorii, Prætorio Præfecti, ex-
 petiit. Gregorius, quæ acta fuissent,
 edoctus, turbarum Auctores sibi adduci
 jubet, certiorumque horum omnium red-
 didit Imperatorem, ut impostero Hære-
 ticorum sollicitationibus aures occlude-
 ret; sed frustra omnia, quippe quorum-
 dam avaritia effecerat, ut omnia in aula
 Cæsaris essent venalia. Itaque Hæretici
 malis

malis artibus, & pecuniæ vi, quam ad Sæculum IV. A. C. 380. explendam Macedonii avaritiam contulere, ab Imperatore obtinuerunt, ut jus hac de causa cognoscendi Præfecto Galliarum auferret, & ad Vicarium Hispaniæ (nullus tunc Proconsul aderat) remitteret. Macedonius misit, qui Idacium caperent, tunc Treviris degentem, & in Hispaniam reducerent, sed is primo sua solertia, & deinde Britannii, seu Britonis Episcopi Trevirensis tutela Persecutorum vim evasit. Hæc in causa sub Imperio Gratiani gesta sunt. Scripsit Idacius librum per modum Apologiæ, ubi Priscillianistarum errores, fraudes, & Sectæ illorum originem explicabat. Eloquentes esse ferebatur, & sibi Nomen Clari, seu Illustris peperit.

§. LIX.

Ordinatio Maximi Cynici.

Sancti Gregorii Nazianzeni pios labores Constantinopoli ordinatio irregularis Maximi Cynici turbavit. Erat is Ægyptius, Alexandria natus familia, ex qua Martyres orti. Quamvis esset Christianus, nihilominus Philosophiam Cynicam profitebatur, eorumque Philosophorum more vestem, baculum, & promissos capillos gerebat. Ita varias Regiones per vagatus, sæpius ab urbium Magistratibus fuerat castigatus. Corinthi aliquamdiu

Greg. Naz.

carm. p. 12.

Orat. 23. p.

411. 419.

Theod. V. c.

8. Greg. or.

23. p. 419.

es. 419.

Pp 5

cum